

Barcelona, 7 de gener de 2010

ANY III. núm.

61

2010, dos reptes socials: biodiversitat i apropament de cultures

Bon Any 2010 a tots els nostres subscriptors i lectors!

La vida religiosa, sensible a les inquietuds humanes, esguarda amb atenció l'arribada de l'any 2010, en el transcurs del qual hi haurà la celebració de l'Any Internacional de la Biodiversitat i de l'Any Internacional de l'Apropament de les Cultures.

Enguany, se celebra l'**Any Internacional de la Diversitat Biològica o Biodiversitat**.

Nacions Unides ha declarat el 2010 Any Internacional de la Diversitat Biològica en una campanya mundial llançada a Mont-real per a la sensibilització de la protecció de la biodiversitat.

La campanya pretén "*celebrar la diversitat de la vida a la Terra i combatre la pèrdua de biodiversitat al món*". El ritme d'extincions és "*alarmant*", segons l'ONU, mil vegades el ritme que seria normal. "*Aquesta pèrdua és causada per l'activitat humana i es preveu que es pugui agreujar per les alteracions*

climàtiques", afirma l'Organització.

El lema de la campanya, "*La biodiversitat és la vida. La biodiversitat és la nostra vida*", subratlla "*el paper cabdal de la natura en suport de la vida a la Terra, incloent-hi la nostra*".

Tres de les principals causes de pèrdua de biodiversitat són la desertificació, destrucció dels hàbitats naturals i la seva fragmentació (amb carreteres, per exemple) que provoquen que algunes espècies queden aïllades.

L'Any Internacional de la Diversitat Biològica serà inaugurat amb esdeveniments al Brasil i Alemanya. Al gener, la UNESCO llançarà una exposició internacional a París.

L'Assemblea General de l'ONU del 20 de setembre de 2010 serà un esdeveniment cabdal perquè prepararà la Cimera de la Biodiversitat de Nagoya a l'octubre d'aquest mateix any, en la qual els governs definiran els objectius i les etapes per combatre la pèrdua de biodiversitat.

L'any acabarà a Kanazawa (Japó), al desembre, amb una cerimònia que marcarà l'inici de l'Any Internacional dels Boscos 2011.

Any Internacional d'Apropament de les Cultures

El 2010 se celebrarà l'Any Internacional d'Apropament de les Cultures, l'objectiu del qual és posar el segell de l'a propament entre les cultures en cada política, a escala local, nacional,

regional o internacional, involucrant-hi el major nombre de participants.

Donat el seu mandat de contribuir a erigir "els baluards de la pau en la ment dels homes" per a la cooperació internacional en els seus àmbits de competència –educació, ciències, cultura i comunicació–, la UNESCO està cridada a desenvolupar un paper determinant en la celebració de l'Any dins del sistema de les Nacions Unides. Al llarg dels anys, i en particular durant la darrera dècada, l'Organització ha adquirit una experiència específica i un reconeixement internacional pels seus esforços per demostrar els efectes beneficiosos de la diversitat cultural, destacant la importància dels préstecs, transferències i altres intercanvis entre cultures.

En aquest context, i per tal d'elaborar un projecte de pla d'acció per a l'Any 2010, el director general va consultar els Estats Membres, les organitzacions intergovernamentals, les organitzacions no governamentals mantenint relacions amb la UNESCO i altres socis rellevants (CL 3880 del 15 de maig de 2009) per recollir els seus comentaris i propostes d'activitats. Un nombre significatiu d'accions concretes ja està essent considerat pels Estats Membres i per diferents socis, inclosa l'Aliança de les civilitzacions.

Para l'orella

Para l'orella

Déu vos guard i feliç 2010.

La Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional som un grup de vuit religiosos/es que ens trobem un cop al mes, aproximadament, i hem pensat fer-vos arribar les nostres reflexions entorn d'aquest camp, difícil i apassionant alhora, de la pastoral juvenil i vocacional.

Per què el títol de "Para l'orella"?

Perquè volem comunicar-vos diferents experiències de com les religioses i els religiosos d'avui experimentem que Déu ens crida. Estem convençuts que Déu, d'una

manera o altra, crida a tothom, a cadascú li presenta un estil de vida concret, una missió específica i cadascú, des de la seva llibertat, des de la seva opció personal, "para l'orella" i hi dóna la seva resposta personal.

I és al voltant d'aquest tema sobre el qual volem reflexionar: Com hem sentit la crida de Déu? Com creiem que Déu crida els joves del nostre entorn? Com nosaltres vam "parar l'orella"? Els joves d'avui "paren l'orella"? Quines són les seves respostes? Les seves il·lusions? Projectes? Dubtes? Pors?

I crec que "parar l'orella" va més enllà d'una escolta atenta a la Paraula de Déu i als crits dels homes. Passa, també, per una observació acurada del món, una contemplació silenciosa de la Vida i uns moments de silenci interior previs a la trobada amb un mateix i amb Déu.

I així és com sentim la crida de Déu i, molt possiblement, com Moisès, Isaïes, Jeremies... també manifestarem els nostres dubtes, pors, recances. Però tots els qui hem optat per la Vida Consagrada o per una altra manera de respondre a la crida de Déu, amb la nostra vida i el nostre compromís, fem nostres les paraules d'Obama, que malgrat que van ser dites en

un altre context, s'hi poden aplicar: "Aquesta és la font de la nostra confiança: saber que Déu ens crida a donar forma a un destí incert". (Discurs de presa de possessió, 20-I-2009).

Així, intentarem que en cada número d'*Horeb* surti la reflexió d'un de nosaltres, o de qualsevol de vosaltres, ja que tots i totes esteu convidats a participar-hi.

Així, que ja ho sabeu, **PAREU L'ORELLA**.

Josep Canal, La Salle

Nadal, tot recordant les comunitats en situacions de conflicte

El germà Emili Turú, nou superior general dels Maristes, centra el seu primer missatge de Nadal en les comunitats que viuen en situacions de conflictes. Turú recorda especialment una comunitat Marista del Congo "que va ser atacada el passat 5 d'octubre, en el que sembla una campanya destinada a atemorir les comunitats religioses de la zona". Turú recull una carta dels responsables de l'Església catòlica dirigida al President de la República del Congo on es denuncia: "Pràcticament cada dia hem de deplorar crims contra poblacions innocents... La població del sud de Kivu està fortament

impressionada, ja que es va prendre com a objectiu l'Església catòlica, amb un rol social ben conegut, així com també la seva implicació en la democratització del nostre país. No serà que els eclesiàstics (sacerdots, religioses i religiosos) estan sent considerats testimonis molestos de totes les violacions dels drets humans massivament perpetrats al sud de Kivu des de fa més de 14 anys?"

Turú també recorda una comunitat del Pakistà on "els germans han estat amenaçats repetidament, i el col·legi on ells exerceixen el seu apostolat, St. Mary's High School, va ser parcialment danyat el 23 de novembre com a conseqüència de l'enorme explosió que es va produir en un atemptat contra els Serveis Internacionals d'Intel·ligència".

Singularment per aquests dos casos, Turú demana a tota la comunitat que recordin "el sentit més profund de la paraula 'encarnació', en solidaritat amb milers de víctimes innocents que no tenen ningú que assumeixi la seva causa".

El superior del Maristes conclou que qualsevol presència marista reclama "Despertar-se i reconèixer la mateixa dignitat com a persona humana".

Resum fet per www.catalunyareligio.cat. Vegeu el missatge íntegre a www.maristes.cat

Apareix el primer llibre biogràfic sobre el germà Adrià

Tribuna.cat

Acaba d'aparèixer el primer llibre biogràfic del germà Adrià, un dels religiosos més emblemàtics en el camp de la lluita contra la marginació. El llibre, titulat *Hermano Adriano Trescents Ribó. Un hombre bueno que quiso ser solidario*, ha estat publicat per Ediciones San Pío XII. L'autor és el germà de La Salle Antoni Palom, qui el va acompanyar durant prop de 25 anys en la seva tasca diària, pels carrers del nostre Quart Món i de les presons catalanes i espanyoles.

El monogràfic fa un repàs de la vida del germà Adrià, en la qual destaquen els tres fets determinants que més el van influir: la seva família, l'escola de Guissona on va anar de petit

i la Guerra Civil, que el va marcar decisivament. La pobresa i el patiment que va viure directament els anys de guerra van ser el seu principal centre d'interès al llarg de la seva vida. "Ser germà de tots, donar la mà, cordial, als que ho necessiten" va ser el lema de la seva vida. Una de les característiques del llibre, que el fa més atractiu, és que la primera part adopta la forma d'autobiografia.

Antoni Palom ha fet aquesta tasca de recopilació dels escrits i pensaments del germà Adrià, per tal que sigui ell mateix qui escrigui aquesta part. Les altres dues parts són un recull de testimoniatges de companys de La Salle que van viure amb ell i tres cartes pòstumes, una dels quals és especialment colpidora. Es tracta d'un noi del Raval que es troba empresonat a la presó de Villabona, Astúries, i que li adreça unes emocionades paraules d'homenatge: "Quants pocs

homenatges han fet al G. Adrià, amb tot el que ell ha fet pels presos, drogoaddictes, prostitutes i gent malalta i indigent. Què serà de nosaltres ara sense ell?" Com diu molt encertadament l'autor del llibre en l'epíleg, el germà Adrià va ser "la veu dels sense veu, la simfonia dels oblidats".

Aquest religiós de La Salle va dedicar incansablement, fins a la mort, la seva vida al món de la marginació. Sempre amb un somriure als llavis, sense perdre mai l'esperança i el bon humor, el germà Adrià atenia pel carrer prostitutes, malalts de la sida, alcohòlics i drogoaddictes. Els caps de setmana anava a la residència Els Alps per cuidar-se dels presos que no tenien on anar de permís. I els mesos d'estiu recorria incansable les presons de tot l'Estat per anar a visitar i ajudar els joves que havia conegut pels carrers del barri "xino". Encara avui, en moltes presons i pels carrers on malviuen els més marginats, se'l recorda i es pronuncia amb afecte i veneració el seu nom.

"Monestir de les Avellanes: 100 anys de nova vida amb els Maristes"

Durant l'any 2010 se celebra el centenari de la presència marista a la casa pairal de les Avellanes.

A la casa pairal dels maristes de Catalunya estan de festa: l'any 2010 fa cent anys de l'arribada dels germans a aquesta casa de les Avellanes per posar-hi el noviciat.

S'ha iniciat en la data del 2 de gener la celebració d'aquesta efemèride. Hi eren presents vora un centenar de germans de les diferents comunitats de Catalunya amb el G. Provincial, Xavier Barceló, i el G. Vicari, André Décully, i d'alguns afiliats a l'Institut i amics de la casa.

La jornada es va iniciar a la Sala Ermengol X amb l'acte de presentació del centenari. Aquest va ser presentat pel G. Jaume Parés, director de la casa, que va emmarcar aquest any dins les característiques següents:

- La casa està de festa perquè se sent la casa pairal dels maristes de Catalunya amb el que això comporta.

- Una nova vida religiosa a celebrar en un recinte que va acollir abans dels maristes altres estils de vida religiosa monàstica (premostratencs i trapencs). Els maristes van donar un nou estil a la vida del monestir en convertir-lo en una casa de formació primer per a germans i després també per a laics.
- Una casa que ha estat i és un punt de referència per a joves que han descobert aquí el seu projecte de vida.
- Un lloc de portes obertes, simbolitzades a la façana de l'entrada.
- I un indret amb vocació d'universalitat però arrelat amb força al país.

Posteriorment, el G. Xavier Barceló va declarar oficialment inaugurat l'any del centenari.

Es deixà la part de discursos per visionar el vídeo del centenari amb guió del G. Toni Torrelles i editat juntament amb els germans Ramon Rúbies i Feliu Martín. Aquest vídeo, de fort llenguatge simbòlic, parteix del caminar dels monjos, els germans maristes i els joves, per explicar la vida de la casa en aquesta centúria tot descobrint el significat profund dels moments viscuts i de les diferents activitats viscudes a la casa.

Un altre fruit del magnífic treball promogut per la Comissió del Centenari ha estat l'exposició fotogràfica del centenari. La presentació la va fer el G. Jaume Andrés Bacardit, que ha coordinat aquesta mostra.

El G. Josep Mª Soteras, conseller general i coordinador de la reforma del cementiri, ens va presentar la reforma de l'indret on descansen els germans maristes difunts. Un lloc de la casa on també passen coses, un indret per ser visitat perquè ens parla i on es reviu experiències amb referències de persones que ens ajuden en el nostre futur. Aquesta nova perspectiva d'un cementiri neix de la mirada sense por, lluny de la nostàlgia, per no renunciar a les nostres arrels. Aquestes troben també una expressió de la història de la casa en la memòria de les persones mortes a la casa en ocasió de la Guerra Civil quan les Avellanes va esdevenir Hospital i que no han de ser amagades sinó contemplades sense complexos com un moment de ruptura de la fraternitat que la casa sempre ha volgut impulsar.

Una vegada al cementiri, va prendre la paraula l'arquitecte de la casa, el Sr. Joan Puig-Pey, que va presentar el treball que clou la reforma de la casa. Tot seguit, el Sr. Francesc Fajula, escultor, va relatar la seva experiència de creació d'una estàtua de la Verge que acull i que està situada al bell mig del cementiri. Finalment, es procedí a la benedicció

del cementiri per part de l'arxiprest de la Noguera, Mn. Ramon Solé, acompanyat del capellà de la casa, Mn. Francesc Verdés.

L'Eucaristia i l'àpat de germanor van cloure la jornada inaugural del centenari.

Més informació: www.maristes.cat

Ha mort el teòleg dominic Edward Schillebeeckx als 95 anys

Edward Schillebeeckx, teòleg dominic, va morir a Nijmegen (Holanda) a l'edat de 95 anys. Va tenir un paper molt rellevant al Concili Vaticà II.

S'ha afirmat d'ell que "ha estat el primer catòlic estudiós a prendre seriosament totes les investigacions històriques sobre Jesús, que s'havien fet als segles XIX i XX, així com el present d'una manera entenedora." El 1990 va dir: "La meva preocupació és que com més ens allunyem del període històric del Concili Vaticà II, més algunes persones comencen a interpretar la unitat com uniformitat. Sembla que volen tornar a

l'església monolítica que han de formar un baluard, d'una banda contra el comunisme i per altra part la societat de consum, liberal i occidental. Crec que sobretot a Occident, amb la seva societat pluralista, com un ideal d'una església monolítica està fora del temps actual i mena a un carreró sense sortida. I hi ha el perill que, en aquest cas, les persones que segueixen aquest ideal comencin a obligar a convertir l'església en un gueto, una església de petit ramat, el romanent sant. Però, encara que l'església no és d'aquest món, està formada d'homes i dones. Homes i dones subjectes creients de l'església".

Escolàpies, casa d'espiritualitat

Arenys de Mar és el poble natal de Paula Montal i Fornés, que va néixer el dia 11 d'octubre de 1899 en el núm. 41 del carrer Bisbe Catalá, antigament de la Perera, propietat del seu besavi. Ramon Montal Clausell, germà de Paula Montal, la va vendre l'any 1820. La casa actual, que ha tingut molts propietaris, és de nova construcció i a la façana s'hi troba una placa commemorativa de Paula Montal, on va viure fins als 8 anys. A l'Església Parroquial hi ha la pica baptismal on va ser batejada Paula Montal el mateix dia del seu naixement. També hi ha una imatge de M. Paula a la capella de la Mare de Déu dels Dolors, obra de l'escultor A. Gallego.

Al núm. 24 del carrer Bisbe Catalá (Perera), el 8 de maig de 1842 Paula Montal va obrir la primera escola a Arenys de Mar. L'edifici actual es va construir en un solar del carrer Munt, 54, avui Andreu Guri, que Paula Montal havia adquirit el 8 de juny de 1852. Al mes de desembre del mateix any s'hi van traslladar la comunitat i l'escola. La façana, dissenyada per

Bonaventura Boix i Ramon Quer, és d'estil modernista i s'ha conservat, a diferència de la resta de l'edifici que és de nova planta. Avui l'edifici és casa d'espiritualitat. Al jardí de la casa hi ha una escultura de marbre que representa M. Paula, i a la sala de conferències hi trobem una al·legoria, feta amb ceràmica, que ens indica els llocs del món amb presència escolàpia.

Dues ceràmiques al pati interior representen M. Paula "puntaire" i l'escut de l'Escola Pia.

LA CASA D'ESPIRITUALITAT

L'accés és fàcil tant per carretera com per tren. La casa està a 3 minuts de l'estació del tren i des de les terrasses es pot contemplar el port i les platges. La casa està oberta tots els dies de l'any i és adient per a convivències, reflexió i pregària, jornades de treball, exercicis espirituals i grups de descans.

Podeu consultar: www.escolapies.com

Darreres publicacions

- ▶ Javier Garrido (2009). *Discernimiento cristiano de la oración*. Gasteiz-Vitoria: Instituto Teológico de Vida Religiosa. *Frontera Hegian*, nº 68. 88 p.
- ▶ *Compañía de María, Anuario 2009-2010*. Conté un informe extens sobre el XVI Capítol general: cultura, identitat, interculturalitat, universalitat.
- ▶ Vito T. Gómez García, op (2009). *El Pare Coll, dominic. Francesc Coll i Guitart, sant fundador de les Dominiques de l'Anunciata*. Madrid: Edibesa. 390 p.
- ▶ *Pequeña historia del Padre Coll* (DVD). (2009). Barcelona: Editorial Claret.

Estació d'Enllaç: Units per la Llum de la Pau

El passat 18 de desembre va tenir lloc la nostra tercera estació d'aquest curs.

El lema que ens aplega aquesta vegada és "UNITS PER LA LLUM DE LA PAU".

El format que presentem és el d'una taula rodona. Junts parlant de la pau: un jueu, un protestant, un musulmà i un catòlic. Ha estat una manera diferent de preparar i celebrar junts la vinguda del Nadal, la vinguda de la Pau i el treball interreligiós per un món millor.

Aquesta trobada ha estat plena de símbols.

Iniciem amb una processó d'entrada amb la llum de la pau i els nostres ponents. Acompanyem aquest moment cantant *Pau, dóna'ns la pau, dóna'ns la llum, dóna'ns la llibertat*, tot deixant que aquesta melodia i la seva lletra vagin obrint el nostre cor per acollir tot allò que avui viurem.

L'Eulàlia ens presenta els ponents i comença ja la intervenció de cada un d'ells interpel·lant els qui som allà. A continuació, ens posem en grups per compartir allò que més ens ha impressionat del que hem escoltat i elaborem alguna qüestió que vulguem fer als ponents. A continuació i sempre de la mà de l'Eulàlia comença aquest diàleg ric amb els nostres convidats. Acabem la nostra trobada amb una breu estona de pregària. Cada un dels representants de les diferents confessions religioses ens llegeix un text sobre la pau de la seva tradició.

Un jove que ha estat a Terra Santa ens fa el seu testimoni a partir d'una llàntia portada des d'allà. Acabem aquest moment màgic sobrepassats pel misteri de la guerra, la violència i els prejudicis, junts dialogant i pregant per aquesta pau i aquesta fraternitat que anhelem, i a la qual Déu ens convoca. Encenem cada un una petita llàntia comproment-nos tots a treballar junts des de les nostres realitats per la pau.

Agraïm als qui han fet possible aquesta taula rodona per la seva disponibilitat, per les seves paraules, per la seva pregària... junts llegiem els textos revelats que ens recorden aquest "manament" de la pau que ens ve de Déu mateix.

Creiem que els joves, de les diferents tradicions, ho van viure com un moment d'esperança... Tant de bo que l'Estació d'Enllaç pugui ser això, enllaç de persones i comunicació d'esperança.

Gràcies! Salam! Shalom! Shukria! Que el Nadal ens uneixi i no ens divideixi!

Mercè Montells

Pompeia celebra el seu centenari

Catalunyareligio.cat

El santuari de la Mare de Déu del Roser de Pompeia i el convent dels frares caputxins celebren aquest 2010 els seu primer centenari. L'any 1908 es va posar la primera pedra de l'església, que pretenia ser creada per recordar la irradiació espiritual i l'acció social del santuari italià de Pompeia.

Enguany s'organitzaran al voltant del centenari diverses activitats i trobades. El primer acte de celebració serà una eucaristia d'acció de gràcies que es durà a terme el pròxim diumenge 3 de gener a les 12 del migdia. El dissabte 9 de gener hi haurà una trobada de caputxins de Catalunya i Balears i activitats durant tota la jornada.

Les primeres dècades d'aquests cent anys, Pompeia es va convertir en el lloc de culte més freqüentat pels literats i polítics de la Barcelona noucentista i, també, per la burgesia barcelonina. Durant la Guerra Civil espanyola, l'església es va convertir en un hospital de sang gestionat per la Creu Roja. Actualment, l'edifici aplega la Cúria Provincial, l'administració de les revistes *Estudios Franciscanos* i *Catalunya Franciscana* i també el Servei Solidari i Missioner (SSIM), dedicat a l'atenció del més pobres del tercer i quart món.

Taller de Espiritualidad desde los márgenes de nuestro mundo

L'URC acull el *Taller de Espiritualidad desde los márgenes de nuestro mundo*, realitzat per l'Àrea de Justícia i Solidaritat de la CONFER.

L'**objectiu fonamental** del taller seria arribar a descobrir i prendre consciència del dinamisme de Déu actuant en aquest temps històric especialment des dels seus marges: tant

des del marginat (grups, persones, pobles...) com des de l'emergent (les dones, la consciència ecològica, els moviments altermundistes, la barreja de cultures, religions...). I com d'aquesta experiència de Déu neix una espiritualitat com una *altra forma de sentir, pregar, relacionar-se, pensar i viure, actuar... estar en el món i amb el món.*

Taller de ESPIRITUALIDAD DES DELS MARGES DEL NOSTRE MÓN

Organitza	URC amb l'Àrea de Justícia i Solidaritat de la CONFER
Animadors	José Luis Saborido, jesuïta, Ana Isabel González, missionera mercedària de Bérriz, i Soledat Mena, jesuïtina.
Lloc	Lloc cèntric de Barcelona ciutat
Dia	Dia 23 de gener, dissabte, i 24 de gener, diumenge
Hora	23 de gener, dissabte: 10.00-14.00 i 16.30-20.00 24 de gener, diumenge: 10.00 a 13.15.
Inscripcions	UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (tel.: 93 302 43 67) (de 15 a 19 hores)
Preu	30 €
Pagament	Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa" 2100-3040-06-22-00340826 Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat les lletres TE.
Més informació	93 302 43 67

Fundamentación y claves para esta espiritualidad desde los márgenes.

En la Fundamentación

Sentimos que, para esta "nueva" experiencia de Dios, necesitamos también nuevas claves desde la teología. Pero una teología que brote precisamente de esta escucha a Dios en la historia, de la teología que está naciendo desde estos márgenes. No pensamos en un "curso de teología", sino en un taller de espiritualidad, pero necesitamos claves teológicas.

En concreto, una **nueva imagen de Dios y del modo en que se relaciona con el mundo.** Por ejemplo:

- Desde "dentro" de la historia y no "desde fuera",
- poniendo el acento en su encarnación y en su inmanencia,
- eliminando dualismos,
- huyendo de los espiritualismos y con implicaciones "políticas",
- parcial en la historia, optando por los esclavos frente a los sistemas opresores,
- indisolublemente unido a la suerte de los excluidos.

Claves para una espiritualidad desde los márgenes de nuestro mundo:

A qué modo de estar en el mundo, en la realidad, nos lleva todo esto. A qué nueva visión, a qué modo de orar, de relacionarnos, de comprometernos...

2. Experiencia de lectura creyente de la realidad

Nos parece bueno que, además de las dinámicas de trabajo, compartir, reflexión..., hubiera algún **momento de oración**, de lectura creyente de la realidad, de encuentro con Dios en ella, de reposar oracionalmente lo vivido. A ello apunta el taller.

3. Recoger los “hilos”

Algún modo de hacer entre todas/os **síntesis** de lo trabajado, de lo descubierto, de las claves de una espiritualidad desde los márgenes de nuestro mundo.

4. Celebración comunitaria

Especialmente lo pide una experiencia como ésta. Nos ayuda a integrarlo todo, los lenguajes de la celebración arraigan y profundizan, hablan a lo más profundo y también estamos tan necesitadas de espacios celebrativos diferentes, creativos, nuestros...

Día 23 de gener de 2010. dissabte

10:00 Presentación y breve oración

10:30 ESCUCHANDO LO QUE BROTA DESDE LOS MÁRGENES (Dinàmica e iluminación)

11:30 DESCANSO

12:00 ¿QUÉ ENTENDEMOS POR ESPIRITUALIDAD? (Dinàmica e iluminación)

13:00 Espiritualidad que implica un modo de mirar la realidad: **LECTURA CREYENTE**. (Exposición)

14:00 Fin de la sesión matinal

16:30 Trabajo personal

17:15 Ejercicio de lectura creyente

18:15 DESCANSO

18:45 Puesta en común

19:15 Eucaristía

Día 24 de gener de 2010. diumenge

10:00 Espiritualidad que se expresa en un modo de estar, de actuar, de proyectarse en la realidad: **ESPIRITUALIDAD POLÍTICA**

- Necesidad de recuperar la dimensión política de nuestra vida
- El Dios bíblico es también un Dios político

11:00 BREVE DESCANSO

11:15 **Implicaciones concretas** para nuestra vida: compromisos, opciones, estructuras

11:45 TRABAJO POR GRUPOS

12:45 CELEBRACIÓN: Despojarse y revestirse

13.15 Fin del Taller

Germans de la Salle: "Mira què faig, els germans som així"

L'any 2010 ens ha sorprès amb un bloc nou. El Bloc dels Germans de la Salle: "Mira què faig, els Germans són així". En ell cada dilluns trobaràs el testimoni de vida d'algun germà, una reflexió, un comentari, alguna anècdota... que ens ajudi a tots a veure el que fan els germans i també a viure, des d'on ho fan.

Ja ho saps, cada dilluns, tens una trobada amb els germans a:

<http://www.lasalle.cat/miraquefaig/> Fraternalment. Els Germans de la Salle

Annexos

1. Entrevista a l'Abat de Montserrat

Entrevista d'Enric Juliana a Josep Maria Soler, Abat de Montserrat, publicada a *La Vanguardia*, 25-26 de desembre de 2009.

2. "La Contra" amb el P. Cebrià Pifarré

Entrevista de Víctor M. Amela a Cebrià M. Pifarré, monjo de Montserrat, publicada a "La Contra" de *La Vanguardia*, 24 de desembre de 2009

3. Reportatge sobre el Monestir de les Avellanes

Reportatge escrit per Lluís Serra, germà marista, sobre el Monestir de les Avellanes, amb motiu del centenari de la presència marista, publicat a la revista *Presència Marista*, desembre de 2009.

4. Entrevista al germà Fernando Aguiló, de Sant Joan de Déu.

Realitzada per Rosa Maria Jané Chueca i publicada a *Catalunya Cristiana*, 31 de desembre de 2009, p. 10, amb motiu del premi Josep Parera 2009, concedit per l'Obra Social de Caixa Penedès.

Calendari del mes de gener: propers esdeveniments

11	DI	URC-CEVRE: inici del segon trimestre de la formació inicial
12	Dt	URC: Comissió Permanent
13	Dc	Antena de Barcelona – Xarxa Àfrica-Europa, Fe i Justícia
15	Dv	Estació d'enllaç: Humor diFERent. 22.00 h. Casal Lloïola, c. Balmes, 138 Risoteràpia amb Josep M. Nonay
17	Dg	Experiència SICAR, de 4.30 a 8.30 del vespre al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
18	DI	Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional. Reunió a es 18.30 h.
23-24	Ds	Taller: "Espiritualidad desde los márgenes de nuestro mundo" a Barcelona.

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>